

El Juan José Díaz, al mig, President de l'Associació de Veïns de Badia del Vallès, ens obre les portes d'una entitat que fa més de 40 anys va iniciar la seva lluita pels veïns i veïnes d'un dels parcs d'habitatge públic més grans de Catalunya. Al seu costat Manuel Pedrosa, tresorer i membre de l'entitat des dels seus inicis, i Mercedes Marqués, vocal i responsable de la vocalia de dones, tres persones que fan possible el dia a dia de l'Associació.

Juan José va néixer a Ciudad Real el 1953, però els seus pares es van traslladar a Catalunya quan era ben petit, amb un any i mig. Va viure a Barberà i arribà a Badia amb 21 anys: “Els pisos es van entregar als anys setanta. Molts pisos van ser adjudicats al personal de Telefònica, Renfe, Correus i membres de la policia”. El Juan José ens explica que aviat va conèixer la gent lluitadora del barri, del PSUC i d'esquerres en general, i ràpidament es va integrar en el moviment veïnal: “Ens reunien en un barracó antic de manera clandestina i així va començar la lluita de l'Associació de Veïns, fundada legalment a finals dels setanta, per reivindicar la manca molts serveis: ensenyament, sanitat, transport...”.

Badia tenia més de vint mil habitants als anys vuitanta, però l'envelliment de la població, el descens de la natalitat, un índex d'atur d'un 23 per cent, una de les rendes per càpita més baixes de l'estat i només un 6 per cent de nou vinguts ha disminuït el nombre d'habitants fins als tretze mil cinc-cents d'enguany.

L'AV s'organitza en vocalies i comissions per abordar els problemes dels veïns i de les veïnes. Tothom té cabuda a l'entitat i pot participar en les moltes actuacions que s'hi organitzen. Les dones s'uneixen entorn de *Trenquem el Silenci* (vocalia de les dones contra els maltractaments per violència de gènere). La Mercedes ens explica que es concentren l'últim dijous de cada mes a la plaça 8 de març i surten en manifestació: “També ens reunim a l'Associació per programar xerrades, exposicions, obres de teatre...”. La Marea Pensionista (vocalia de pensionistes i jubilats) es reuneixen a la plaça de l'Ajuntament tots els dilluns en defensa d'unes pensions públiques dignes. També hi ha una vocalia de serveis funeraris: “És molt important, diu el Manuel, perquè ofereix un ventall de serveis als veïns a baix preu que contempla fins i tot l'assessorament jurídic. Moltes corporacions privades han tractat d'aconseguir aquest servei, però l'AV es manté ferma i seguirà gestionant-lo perquè els veïns no pateixin una pujada injusta de preus”.

El problema més greu dels habitatges de Badia actualment és l'amiant. L'AV va organitzar una comissió fa més de quatre anys per la retirada de l'amiant de tots els edificis. La campanya “No volem amiant” persegueix la implicació i resolució del problema per part de les administracions. La comissió informa i sensibilitza els veïns perquè no manipulin

els residus i denunciïn davant l'associació l'estat dels immobles, patis, teulades, i d'altres zones afectades. Ja disposen d'un *Mapa de l'amiant* dels edificis d'ús residencial de Badia que ha promogut i cofinançat la mateixa associació.

L'Associació de Veïns té 1800 socis, que aglutinen unes 6000 persones, ja que es tracta d'una quota familiar. Tots els socis són corresponsables però costa molt que participin en la gestió i en l'organització de l'entitat. És per això que la junta actual treballa per rejuvenir el teixit associatiu. Actualment no hi ha vocalia de joves, malgrat que sempre n'han tingut i això fa més difícil el relleu generacional. A la junta hi ha nou persones; entenen que els més joves han de treballar i no disposen de temps per dedicar a l'entitat, però demanen un esforç per resoldre aquest problema i assegurar-ne la continuïtat de l'associació.

Juntament amb altres associacions veïnals de Barberà, Cerdanyola, Sabadell, Sant Quirze del Vallès, Santa Perpètua i Terrassa, formen part de la Coordinadora del moviment veïnal del Vallès, i lluiten en fronts comuns, per exemple, la comissió de seguiment de l'aeroport de Sabadell: “És una infraestructura perillosa que hauria de reduir al màxim la seva activitat per motius de seguretat. L'objectiu final -afirma el Juan José- és aconseguir la seva eliminació i destinar els terrenys a la construcció d'equipaments socials comarcals (hospital, residències públiques, habitatges socials, centres d'investigació...). Un altre lluita que tenim oberta és la mobilitat. S'ha de millorar el transport públic i fer una bona previsió considerant la futura construcció del segon centre logístic d'Amazon més gran de Catalunya, entre Sabadell i Barberà. L'Associació també forma part de la Plataforma per la sanitat pública de Badia, amb l'objectiu de millorar la situació de l'assistència primària: llistes d'espera, especialistes, urgències, etc.

Badia és un municipi tranquil, sense problemes de convivència. És un territori inclusiu i solidari on l'Associació de Veïns recull els problemes generals del territori i els particulars dels veïns i veïnes: pobresa energètica, mobilitat, contaminació, ensenyament, serveis per a la gent gran... L'Associació manté el seu caràcter reivindicatiu i tracta de fer-se forta amb la veu de tots els seus socis i sòcies i coordinant-se amb les altres entitats del territori i la comarca.

El problema més greu dels habitatges de Badia actualment és l'amiant. L'AV va organitzar una comissió fa més de quatre anys per la retirada de l'amiant dels edificis.